

26. Marts. Mon det er Tilfredshed, man spørger dér? Der er vedtaget en Resolution paa dette Møde, hvori man siger, at man føler sig overbevist om, at meget energiske Foranstaltninger er paakrævet, og Mødet anmoder Landbrugsministeren om fortrinsvis at give Støtte til de Landbrugere, der har købt deres Ejendomme i 1918—1925 under den lave Krone, og Mødet henstiller, at de, der maa lade Ejendommene gaa til Tvangsauktion eller erklære konkurs, men som i øvrigt intet uredeligt har bedrevet, skal have Lov til at beholde deres borgerlige Rettigheder og faa Saldokvittering for eventuel Gæld. Jeg synes egentlig ikke, at denne Resolution med Opfordringer til Ministeriet og med Paavisning af, at positive energiske Foranstaltninger for denne Side af Erhvervslivet er paakrævet, er nogen ubetinget Tillidserklæring, og Formanden for denne Forening er endda et æret Medlem af dette Ting og af Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen. Han var da ogsaa til Stede ved det paagældende Møde og lovede at virke for, at Folk skulde faa deres Frihed, naar de mistede, hvad de ejede. Vedtagelsen paa dette Møde er i Virkeligheden en fuldkommen Tilslutning til mit Partis Forslag om Moratorium, om Krisehjælp, om Lempelser for dem, der gaar konkurs, og Venstrepartiet har afvist alle disse Krav og har ogsaa afvist Kolding Herreds Landboforenings Ønsker ved paa Forhaand at afvise vore Krav. Ja, selv det lille beskedne Spørgsmaal om, at de, der gaar konkurs, som derved hele Livet skal slæbe omkring med den Byrde, Konkursen har lagt paa dem, selv det har man ikke villet være med til at forhandle om en mindelig Løsning af, saaledes som jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Olav Olsen lovede at virke for. Mine Partifæller i det Udvalg, der har været nedsat om Konkursloven, har netop i Udvalget fremsat Ændringsforslag om, at de Folk, der paa Grund af Tidens særegne Vanskeligheder gik konkurs, ikke skulde lide den Skade, som sædvanligvis overgaar dem, der kommer i dette Forhold, men det Ændringsforslag blev afvist af Venstres Medlemmer, af Venstres Justitsminister. Der er derfor heller ikke idel Tilfredshed, tro endelig ikke det, end ikke ude i Landbefolkningen.

Og Handelen! Tror man, der er Tilfredshed i Handelsstanden? De Lovforslag, som den højtærede Statsminister i Dag henviser til, har foreløbig bragt Handelslivet ikke blot bange Anelser, men positiv Vished for, hvad disse Lovforslag vil medføre gennem en betydelig formindsket Om-

sætning. Det er klart, at den store Forringelse af Befolkningens Købeevne, som vil blive Resultatet af de Lovforslag, den højtærede Statsminister fremhæver, nødvendigvis maa skabe Frygt og Usikkerhed i Handelslivet og vidt omkring i Industriene. Tror den højtærede Statsminister, at Industriene føler sig beroligede og sikre under det nuværende Styre? Industriernes Stilling er jo fuldkommen haabløs under de nuværende Forhold baade med Henblik paa den bebudede Forringelse af Købeevnen, som uvægerlig vil gaa ud over Industriens Produktionskraft, og den skarpe Konkurrence udefra, som man ikke har Kræfter til at staa imod. Ja, selv Industriraadets Formand, der jo anses for at være en politisk Meningsfælle af Ministeriets Medlemmer, selv han kan ikke melde Tilfredshed. I den store Tale, han holdt den 30. Marts, siger han udtrykkeligt, at til det heldige Initiativ, Regeringen har haft med Hensyn til Nedsæringsforslagene, svarer ikke en lignende, befriende Handlekraft overfor den Side af Krisepolitikken, som tilsigter en Begrænsning af Arbejdsløsheden. Han er altsaa ligesom jeg og mit Parti fuldkommen paa det rene med, at Nedsæringsforslagene virkelig ikke er Kriseforanstaltninger; han er fuldkommen paa det rene med, at ved Siden af dem, som han altsaa ønsker i Kraft af sin politiske og sociale Opfattelse, savner man den befriende Handlekraft, som tilsigter en Begrænsning af Arbejdsløsheden; og Erhvervene har god Grund til at vente Lettelser, Støtteforanstaltninger, forøget Kapital, de har faaet Løfter nok derom, men ingen Realiteter.

Hvordan gaar det f. Eks. med Landmandsbanken? Dette Spørgsmaal er jo ikke blot et Spørgsmaal om at faa Staten ud af den Garantistilling, hvori Staten nu befinder sig, men ogsaa et Spørgsmaal, som det højtærede Ministerium selv har kundgjort det, om at tilføre Erhvervslivet Kapital. Der er blevet besynderlig god Tid med Hensyn til dette Landmandsbankspørgsmaal. Denne Sag skulde nok ellers ordnes i en Haandevending, kan jeg huske, der skulde ad den Vej skaffes Erhvervslivet ny Kapital, ja, der var ganske vist dem, der paastod, at noget saadant kun var en Kamferindsprøjtning, der ikke vilde være af Værdi i Længden, men i Ministeriet var der ingen Tvivl. Den højtærede Finansminister har vel ikke glemt sin Tale i Oktober Maaned? Da hastede det med Landmandsbanken, da var det jo Kniven paa Struben af det daværende Ministerium, nu havde det vær saa god at møde med Forslag om Landmands-